

Xây dựng Đảng trong sạch, vững mạnh theo Di chúc của Chủ tịch Hồ Chí Minh

● LÊ ĐÌNH NĂM *

Tóm tắt: Chủ tịch Hồ Chí Minh đã để lại cho Đảng và nhân dân ta một bản Di chúc lịch sử chứa đựng những tư tưởng và tình cảm lớn của một lãnh tụ thiên tài. Đó là những định hướng cho việc phục hưng và phát triển đất nước; những lời dặn dò tâm huyết với Đảng và nhân dân để đi tới thắng lợi hoàn toàn mục tiêu độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội. Những lời căn dặn của Người về Đảng, mà trọng tâm là nhiệm vụ xây dựng, chỉnh đốn Đảng, tăng cường vai trò cầm quyền của Đảng là những nội dung quý giá, mãi mãi soi sáng cho sự nghiệp cách mạng của Đảng ta hiện nay.

Trước lúc đi xa, Chủ tịch Hồ Chí Minh để lại cho Đảng và nhân dân ta một bản Di chúc lịch sử. Di chúc chứa đựng những tư tưởng và tình cảm lớn của một lãnh tụ thiên tài, một người thầy vĩ đại, một nhà hoạt động lỗi lạc của phong trào giải phóng dân tộc và phong trào cộng sản quốc tế, một chiến sĩ đấu tranh không mệt mỏi cho hòa bình, độc lập dân tộc, dân chủ và tiến bộ xã hội. Đó là những định hướng cho việc phục hưng và phát triển đất nước, những lời dặn dò tâm huyết với Đảng và nhân dân ta để đi tới thắng lợi hoàn toàn của độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội.

Trong toàn văn bút tích của Người để lại cho thấy, Người đề cập tương đối toàn diện tới những công việc Đảng ta phải làm sau khi cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước thắng lợi. “Trước hết nói về Đảng”, “Việc cần phải làm trước tiên là chỉnh đốn lại Đảng”. Như vậy, trong quan niệm của Người, công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng có ý nghĩa cốt lõi từ Di chúc nhấn mạnh những vấn đề rất cơ bản để xây dựng Đảng trong sạch, vững mạnh:

Một là, giữ gìn sự đoàn kết thống nhất trong Đảng, Người viết: “Nhờ đoàn kết chặt chẽ, một lòng một dạ phục vụ giai cấp, phục vụ nhân dân, phục vụ Tổ quốc, cho nên từ ngày thành lập đến nay, Đảng ta đã đoàn kết, tổ chức và lãnh đạo nhân dân ta hăng hái đấu tranh tiến từ thắng lợi này đến thắng lợi khác. Đoàn kết là một truyền thống cực kỳ quý báu của Đảng và nhân

dân ta. Các đồng chí từ Trung ương đến các chi bộ cần phải giữ gìn sự đoàn kết nhất trí của Đảng như giữ gìn con ngươi của mắt mình”⁽¹⁾.

Lịch sử dựng nước và giữ nước của dân tộc ta đã hình thành nên truyền thống đoàn kết, tạo sức mạnh, là nguyên nhân của mọi thắng lợi. Sức mạnh đại đoàn kết đã giúp đất nước vượt qua nhiều khó khăn thử thách, giành được những thắng lợi lớn. Là người sáng lập, rèn luyện, lãnh đạo Đảng, Chủ tịch Hồ Chí Minh đặc biệt quan tâm đến công tác xây dựng Đảng. Người cho rằng sự lãnh đạo của Đảng là nhân tố quyết định mọi thắng lợi của cách mạng Việt Nam. Trong công tác xây dựng Đảng, vấn đề đoàn kết thống nhất trong Đảng là một trong những nguyên tắc cơ bản nhất, là sự vận động và phát triển theo đúng quy luật của Đảng. Đoàn kết, thống nhất trong Đảng là cơ sở để xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân. Đảng lãnh đạo, Đảng cầm quyền mà không đoàn kết thống nhất thì sự nghiệp cách mạng của dân tộc không thể thắng lợi.

Trong tư tưởng của Người, đoàn kết phải là đoàn kết thống nhất, trước sau như một, tức là phải dựa trên nền tảng đường lối, quan điểm của Đảng và vì lợi ích của cách mạng, của nhân dân, của tập thể. Người luôn nhấn mạnh: Đảng tuy có nhiều đảng viên, song khi tiến hành nhiệm vụ cách mạng thì chỉ như một người,

* TS, Học viện Báo chí và Tuyên truyền

trong Đảng không cho phép có tình trạng “trông đánh xuôi, kèn thổi ngược”.

Hai là, thực hành dân chủ, thường xuyên tự phê bình và phê bình trong Đảng. Theo Người, để xây dựng sự đoàn kết, thống nhất trong Đảng, Đảng ta phải thực hành dân chủ thực sự. Nhờ dân chủ, Đảng mới khơi dậy, phát huy cao nhất trí tuệ, nâng cao năng lực lãnh đạo và sức chiến đấu của Đảng.

Tự phê bình và phê bình là nguyên tắc quan trọng, là một trong những quy luật phát triển của Đảng. Trong *Di chúc*, Người viết: “Trong Đảng thực hành dân chủ rộng rãi, thường xuyên và nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình là cách tốt nhất để củng cố và phát triển sự đoàn kết và thống nhất của Đảng”⁽²⁾. Tự phê bình và phê bình cũng là nét nổi bật trong phong cách lãnh đạo của Hồ Chí Minh. Ở cương vị Chủ tịch nước, Người vẫn luôn thực hành tự phê bình và phê bình nghiêm túc, nêu một tấm gương sáng về đức tính trung thực, thẳng thắn, thái độ và phương pháp phê bình cho cán bộ, đảng viên. Mục đích của tự phê bình và phê bình là giúp cho bản thân và đồng chí đồng nghiệp ngày càng tiến bộ. Tuyệt đối không phê bình vì mâu thuẫn cá nhân, động cơ cá nhân mà phê bình theo kiểu “vạch lá tìm sâu”, “bới lông tìm vết” nhằm trừ dập, đấu đá, hạ bệ lẫn nhau. Nếu ngừng việc tự phê bình và phê bình tức là ngừng tiến bộ, là thoái bộ.

Tự phê bình và phê bình là cách thức tốt nhất để thực hành dân chủ rộng rãi trong Đảng, làm cho Đảng trong sạch, cán bộ, đảng viên tiến bộ, giữ vững được uy tín của Đảng. Hồ Chí Minh chỉ rõ: “Một Đảng mà giấu giếm khuyết điểm của mình là một Đảng hỏng. Một Đảng có gan thừa nhận khuyết điểm của mình, vạch rõ những cái đó, vì đâu mà có khuyết điểm đó, xét rõ hoàn cảnh sinh ra khuyết điểm đó, rồi tìm kiếm mọi cách để sửa chữa khuyết điểm đó. Như thế là một Đảng tiến bộ, mạnh dạn, chắc chắn, chân chính”⁽³⁾. Đồng thời, dân chủ là một trong những yếu tố quan trọng để thực hiện phê bình. Nếu không thực hành dân chủ thì cả với cơ quan lãnh đạo, cán bộ lãnh đạo và cán bộ, đảng viên “dù có ý kiến cũng không dám nói, dù muốn phê bình cũng sợ, không dám phê bình”⁽⁴⁾.

Ba là, phải có tình đồng chí thương yêu lẫn nhau. Vì người đời không phải thánh thần, không ai tránh khỏi sai lầm, khuyết điểm, cho nên chúng ta không sợ khuyết điểm, chỉ sợ có lỗi mà không sửa, có lỗi mà

giấu giếm, lừa cấp trên, chèn ép cấp dưới dẫn đến tự phê bình và phê bình hình thức, chung chung, vì sợ “mất uy tín”, “mất thể diện”. Tự phê bình và phê bình đúng sẽ “chẳng những không làm giảm thể diện và uy tín của cán bộ, của Đảng. Trái lại, còn làm cho sự lãnh đạo mạnh mẽ hơn, thiết thực hơn, do đó mà uy tín và thể diện càng tăng thêm”⁽⁵⁾. Vì vậy, để thực hiện lời căn dặn của Người về “thường xuyên và nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình” và phải được tiến hành trên tinh thần “có tình đồng chí thương yêu lẫn nhau”, trong mọi hoàn cảnh, ở mọi cấp, mỗi tổ chức Đảng phải thường xuyên nhìn thẳng vào sự thật, phải có gan thừa nhận khuyết điểm của mình, tìm mọi cách để sửa chữa khuyết điểm đó và “mỗi cán bộ, mỗi đảng viên, mỗi ngày phải tự kiểm điểm, tự phê bình, tự sửa chữa như mỗi ngày phải rửa mặt. Được như thế thì trong Đảng sẽ không có bệnh mà Đảng sẽ mạnh khỏe vô cùng”⁽⁶⁾.

Sức mạnh đoàn kết, thống nhất trong Đảng được tạo nên bởi tổ chức mà tổ chức đó là sự kết nối chặt chẽ giữa các đảng viên của Đảng, trong tình đồng chí thương yêu lẫn nhau, cho nên theo Hồ Chí Minh: “Hiểu chủ nghĩa Mác - Lênin là phải sống với nhau có tình có nghĩa. Nếu thuộc bao nhiêu sách mà sống không có tình có nghĩa thì sao gọi là hiểu chủ nghĩa Mác - Lênin được”⁽⁷⁾. Tình đồng chí ở đây, ngoài việc tuân thủ những nguyên tắc về tổ chức, điều lệ và chế độ sinh hoạt Đảng còn cần phải xuất phát từ tấm lòng nhân ái, bao dung của mỗi con người, của tình đồng chí từng “nếm mật, nằm gai”, “chia ngọt, sẻ bùi”. Vì vậy, học và làm theo Hồ Chí Minh không chỉ ở mục đích, phương pháp của tự phê bình và phê bình mà còn là xây dựng tình đồng chí thương yêu lẫn nhau để kiến tạo một môi trường công tác dân chủ, đoàn kết và thống nhất, thiết thực xây dựng cơ quan, địa phương, đơn vị trong sạch, vững mạnh.

Bốn là, rèn luyện đạo đức cách mạng cho cán bộ, đảng viên. Trong tác phẩm *Đường Kách mệnh*, Người đặt vấn đề tư cách, đạo đức người cách mạng lên làm bài học đầu tiên, tiêu chuẩn đầu tiên của người cách mạng. Người cũng đã sớm cảnh báo, nếu không thường xuyên tu dưỡng đạo đức thì rất có thể: “Một dân tộc, một đảng và mỗi con người, ngày hôm qua là vĩ đại, có sức hấp dẫn lớn, không nhất định hôm nay và ngày mai vẫn được mọi người yêu mến và ca ngợi, nếu lòng dạ không trong sáng nữa, nếu sa vào chủ nghĩa cá nhân”⁽⁸⁾.

Cho nên, trước lúc đi xa, trong *Di chúc*, Người vẫn không quên căn dặn: “Mỗi đảng viên và cán bộ phải thật sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần kiệm liêm chính, chí công vô tư. Phải giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, phải xứng đáng là người lãnh đạo, là người đầy tớ thật trung thành của nhân dân”⁽⁹⁾.

Trung với nước, hiếu với dân là nội dung cơ bản, đầu tiên của đạo đức cách mạng. Theo Hồ Chí Minh: “Nói tóm tắt, thì đạo đức cách mạng là: Quyết tâm suốt đời đấu tranh cho Đảng, cho cách mạng. Đó là điều chủ chốt nhất, ... Hết lòng hết sức phục vụ nhân dân. Vì Đảng, vì dân mà đấu tranh quên mình, gương mẫu trong mọi việc”⁽¹⁰⁾. Trong *Di chúc*, Người đã khẳng định: “Nhờ đoàn kết chặt chẽ, một lòng một dạ phục vụ giai cấp, phục vụ nhân dân, phục vụ Tổ quốc, cho nên từ ngày thành lập đến nay, Đảng ta đã đoàn kết, tổ chức và lãnh đạo nhân dân ta hăng hái đấu tranh tiến từ thắng lợi này đến thắng lợi khác”⁽¹¹⁾. Và Người tiếp tục nhắc nhở cán bộ, đảng viên phải làm thế nào để xứng đáng vừa là “người lãnh đạo”, vừa là “người đầy tớ thật trung thành của nhân dân”. Cả cuộc đời Hồ Chí Minh đều phụng sự cho Tổ quốc và nhân dân. Khi từ biệt thế giới này, Người “chỉ tiếc là tiếc rằng không được phục vụ lâu hơn nữa, nhiều hơn nữa”⁽¹²⁾ mà thôi.

Cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư cũng là phẩm chất đạo đức quan trọng được Người đề cập xuyên suốt từ Đường Kách mệnh đến *Di chúc* trước lúc đi xa. Theo Người, đây là các đức tính cần có của người cách mạng. Tất yếu như tự nhiên “Trời có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Đất có bốn phương: Đông, Tây, Nam, Bắc. Người có bốn đức: Cần, Kiệm, Liêm, Chính. Thiếu một mùa, thì không thành trời. Thiếu một phương, thì không thành đất. Thiếu một đức, thì không thành người”⁽¹³⁾. Người còn yêu cầu người cách mạng là phải chí công vô tư, đặt lợi ích của Đảng, của Tổ quốc, của nhân dân lên trên hết, trước hết, “Dĩ công vi thượng”, “thiết diện vô tư”, không “tư thù, tư oán”, không “kéo bè kéo cánh”, “ưa người nịnh bợ mình, ghét người không hợp với mình”.

Năm là, Đảng vừa là người lãnh đạo, vừa là người đầy tớ thật trung thành của nhân dân. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: Đảng ta là một đảng cách mạng, Đảng ta là một đảng lãnh đạo. Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo cách mạng, lãnh đạo nhân dân là

vi dân. Vì dân là điểm xuất phát và cũng là nội dung, là mục tiêu phấn đấu của Đảng. Hồ Chí Minh nhiều lần nhấn mạnh: Đảng ta không có lợi ích nào khác ngoài lợi ích của giai cấp, của nhân dân, của dân tộc; Đảng không có mục đích nào khác là phụng sự Tổ quốc, phục vụ nhân dân. Trước lúc đi xa, trong *Di chúc*, Người căn dặn: “Đảng ta là một đảng cầm quyền. Mỗi đảng viên và cán bộ phải thật sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần kiệm liêm chính, chí công vô tư. Phải giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, phải xứng đáng là người lãnh đạo, là người đầy tớ thật trung thành của nhân dân”⁽¹⁴⁾. Đây là một luận điểm cách mạng, khoa học của Hồ Chí Minh, là một đóng góp quan trọng vào lý luận xây dựng đảng kiểu mới của giai cấp công nhân.

Hồ Chí Minh khẳng định, Đảng vừa là người lãnh đạo, vừa là người đầy tớ của nhân dân không hề có sự mâu thuẫn, mà đó là hai mặt gắn bó, thống nhất chặt chẽ, không thể tách rời của một vấn đề, mặt này làm điều kiện, làm tiền đề của mặt kia và chỉ có làm tốt cả hai chức trách tương chừng như đây mâu thuẫn này thì một đảng cộng sản mới có thể hoàn thành tốt sứ mệnh của mình. Muốn thực hiện được chủ trương, đường lối đã xác định, Đảng phải học hỏi kinh nghiệm của nhân dân, phải nhờ đến sức người, sức của từ nhân dân để thực hiện, phải cần nhân dân kiểm soát. Như vậy, Đảng lãnh đạo là “vi dân”, đường lối của Đảng thực hiện được là “nhờ dân”, và cũng do vậy “người lãnh đạo” cũng thực sự là “người đầy tớ” một cách hết sức tự nhiên, hài hòa.

Tuy nhiên, Hồ Chí Minh cũng sớm nhìn thấy và cảnh báo về những “mặt trái”, những căn bệnh trong thực tiễn lãnh đạo của một Đảng cầm quyền. Theo Người, Đảng có quyền lực chính trị, có quyền lãnh đạo đất nước, lãnh đạo hệ thống chính trị và toàn xã hội thì cán bộ, đảng viên dù ít, dù nhiều đều có quyền hành, cấp cao thì quyền to, cấp thấp thì quyền nhỏ. Có chức quyền, cán bộ, đảng viên rất dễ sa vào quan liêu, tham nhũng, xa hoa, muốn sao được vậy, coi khinh dư luận, xa rời nhân dân, đứng trên nhân dân, ức hiếp nhân dân. Người phê phán nghiêm khắc các biểu hiện suy thoái: “Miệng thì nói dân chủ, nhưng việc làm thì theo lối “quan” chủ. Miệng thì nói “phụng sự quần chúng”, nhưng họ làm trái ngược với lợi ích của quần chúng”⁽¹⁵⁾. Tất cả những căn bệnh trên được Hồ Chí

Mình coi là “giặc nội xâm”, là một trong những nguyên nhân chính làm suy yếu sức mạnh tổ chức của Đảng, trực tiếp đe dọa vai trò cầm quyền của Đảng.

Ngay sau khi nước nhà giành được độc lập, trở thành Đảng cầm quyền, trong *Thư gửi Ủy ban nhân dân các kỳ, tỉnh, huyện và làng*, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã đặc biệt lưu ý cán bộ, đảng viên trong hệ thống chính quyền các cấp: “Chúng ta phải hiểu rằng, các cơ quan của Chính phủ từ toàn quốc cho đến các làng, đều là công bộc của dân, nghĩa là để gánh việc chung cho dân, chứ không phải để đè đầu dân như trong thời kỳ dưới quyền thống trị của Pháp, Nhật”⁽¹⁶⁾. Đây chính là sự khác biệt về bản chất của nhà nước của dân, do dân, vì dân do Đảng Cộng sản lãnh đạo. Hồ Chí Minh khẳng định: “Dân là chủ thì Chủ tịch, bộ trưởng, thứ trưởng, ủy viên này khác làm gì? Làm đầy tớ. Làm đầy tớ cho nhân dân, chứ không phải là làm quan cách mạng”⁽¹⁷⁾.

Đầy tớ của nhân dân, cũng có nghĩa là “Nếu dân đói, Đảng và Chính phủ có lỗi; nếu dân rét là Đảng và Chính phủ có lỗi; nếu dân dốt là Đảng và Chính phủ có lỗi; nếu dân ốm là Đảng và Chính phủ có lỗi”⁽¹⁸⁾. Đầy tớ của nhân dân, đó là những người “Việc gì lợi cho dân, ta phải hết sức làm. Việc gì hại đến dân, ta phải hết sức tránh”⁽¹⁹⁾.

Ngay sau khi cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta hoàn toàn thắng lợi, theo Người “việc cần phải làm trước tiên là *chỉnh đốn lại Đảng*, làm cho mỗi đảng viên, mỗi đoàn viên, mỗi chi bộ đều ra sức làm tròn nhiệm vụ đảng giao phó cho mình, toàn tâm toàn ý phục vụ nhân dân. Làm được như vậy, thì dù công việc to lớn mấy, khó khăn mấy chúng ta cũng nhất định thắng lợi”⁽²⁰⁾. Đó là mục đích của việc chỉnh đốn lại Đảng ngay sau ngày toàn thắng mới có thể làm cho những yêu cầu cơ bản về xây dựng Đảng không phải chỉ dừng lại ở những lời kêu gọi, hơn nữa còn phòng ngừa những thói hư tật xấu do hoàn cảnh mới đẻ ra có thể xâm nhập và phát triển trong Đảng, để thực sự tạo ra những chuyển biến lớn trong nội bộ Đảng, trong từng đảng viên, cán bộ nhằm đáp ứng những đòi hỏi mới của đất nước. Việc chỉnh đốn lại Đảng là việc làm trước tiên đối với Đảng, thì công việc đối với con người là công việc đầu tiên mà Đảng phải quan tâm. *Di chúc* đã nêu rõ: “Đầu tiên là công việc đối với con người”⁽²¹⁾. Con người là toàn thể các tầng lớp nhân dân, kể cả các nạn nhân của chế độ cũ.

Chỉnh đốn Đảng là công việc thường xuyên của mỗi Đảng chính trị. Song, đối với một Đảng cầm quyền, một căn bệnh của đảng viên thường xuất hiện khi chuyển từ giai đoạn chiến tranh sang xây dựng hòa bình, là tư tưởng xả hơi, hưởng thụ. Đây là lúc mà “cái tôi” thường được dịp lấn át cái chung trong mỗi con người.

Trải qua hơn 30 năm đổi mới, với sự phát triển nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa và hội nhập quốc tế đem lại cho Đảng ta những nhận thức, thu hoạch bổ ích, thấm thía về công tác xây dựng Đảng, nhất là phải được nhìn nhận từ việc tổ chức thực hiện nghị quyết và thực trạng trong Đảng; đặc biệt, tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên trong Đảng. Đảng đã ban hành không ít nghị quyết chuyên đề về xây dựng Đảng, nổi bật nhất là Nghị quyết Hội nghị Trung ương 5 khóa VIII, Nghị quyết Hội nghị Trung ương 6 (lần 2) khóa VIII, Nghị quyết Hội nghị Trung ương 4 khóa XI và gần đây nhất là Nghị quyết Hội nghị Trung ương 4 khóa XII. Và, không một nghị quyết đại hội nào (từ Đại hội VI đến Đại hội XII), không một hội nghị Trung ương nào của Đảng lại không đề cập tới vấn đề xây dựng Đảng, tới công tác Đảng, tới đạo đức cán bộ, đảng viên. Nhưng do có những hạn chế, thiếu sót về tổ chức thực hiện nghị quyết, về công tác tổ chức cán bộ, về thi hành nguyên tắc tập trung dân chủ, tự phê bình và phê bình trong Đảng, nên kết quả đạt được chưa được như mong muốn,... Đã đến lúc cần phục hồi, chấn hưng đạo đức trong Đảng để làm cho Đảng trở nên trong sạch, vững mạnh, qua đó thúc đẩy được chấn hưng đạo đức và văn hóa trong xã hội.

Chính vì vậy, việc xây dựng, chỉnh đốn Đảng hiện nay theo *Di chúc* của Chủ tịch Hồ Chí Minh phải làm thường xuyên, liên tục cả về chính trị, tư tưởng, tổ chức, đạo đức để làm cho Đảng thật trong sạch, vững mạnh:

Thứ nhất, giáo dục đạo đức, phẩm chất, lối sống cho mỗi cán bộ, đảng viên, để làm sao cho mỗi người trong bất kỳ hoàn cảnh nào đều phải xác định là người lãnh đạo, người phục vụ, người đầy tớ của nhân dân. Một trong những biện pháp tổ chức có hiệu quả để giáo dục đảng viên là thường xuyên và nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình. Nếu cả một Đảng, cả một xã hội ai ai cũng xác định trước là tự sửa mình, sau mới đến sửa

người như mong muốn của Người, thì sẽ xây dựng được một xã hội và những con người tốt đẹp.

Thứ hai, đổi mới công tác cán bộ và nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ là yêu cầu khách quan của công cuộc đổi mới hiện nay, muốn vậy Đảng phải xây dựng được một đội ngũ cán bộ cấp chiến lược có chất lượng, bảo đảm tính kế thừa và phát triển, tuyệt đối trung thành với lý tưởng của Đảng, có phẩm chất, năng lực, có tư tưởng đổi mới, đủ sức đáp ứng yêu cầu, nhiệm vụ mới. Vai trò của đội ngũ cán bộ trong thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế, phát triển nền kinh tế tri thức hiện nay được coi là nhân tố quan trọng hàng đầu. Do vậy, chăm lo, xây dựng, nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ phải được coi là khâu đột phá trong chiến lược phát triển kinh tế - xã hội đất nước hiện nay của Đảng.

Thứ ba, tiếp tục đổi mới phương thức lãnh đạo của Đảng, xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân dưới sự lãnh đạo của Đảng ngày càng vững mạnh. Nhận thức đúng và giải quyết tốt mối quan hệ giữa Đảng với dân và các tổ chức chính trị - xã hội trong điều kiện Đảng lãnh đạo và cầm quyền hiện nay trước muôn vàn diễn biến phức tạp của tình hình thế giới, lại hàng ngày phải đối mặt với những tác động mặt trái của kinh tế thị trường. Do đó, phải đổi mới nội dung và phương thức hoạt động, đổi mới tổ chức bộ máy và hoàn thiện thể chế.

Nhân dân phải tham gia giám sát các hoạt động của Đảng và Nhà nước, sự đánh giá của dân, hoạt động trực tiếp của dân trong đời sống chính trị. Đảng, Nhà nước và nhân dân đều phải thực hành dân chủ và đoàn kết, thực hành dân vận và thực hành đạo đức cách mạng mà Người đã nêu gương, đã chỉ dẫn.

Thứ tư, đẩy mạnh công tác kiểm tra, giám sát của Đảng. Trong quá trình hoạt động và lãnh đạo của

Đảng, công tác kiểm tra có vai trò đặc biệt quan trọng trong việc tăng cường khối đoàn kết, thống nhất trong Đảng. Công tác kiểm tra giúp cho các cấp ủy kịp thời phát hiện và ngăn chặn nguyên nhân, hiện tượng mất đoàn kết, vi phạm kỷ luật của Đảng, đồng thời biểu dương kịp thời và có biện pháp cụ thể, thiết thực giúp cho các tổ chức đảng, cán bộ, đảng viên chấp hành nghiêm kỷ luật của Đảng. Tăng cường công tác kiểm tra, giám sát của Đảng, một mặt phải tăng cường sự lãnh đạo, chỉ đạo của cấp ủy các cấp, đề cao trách nhiệm của các cơ quan chức năng, tích cực đổi mới nội dung, phương pháp, cách thức tiến hành; đồng thời có cơ chế, quy chế cụ thể để bảo vệ và phát huy vai trò giám sát của quần chúng nhân dân đối với đội ngũ cán bộ, đảng viên và hoạt động của Đảng.

Kỷ niệm 50 năm thực hiện *Di chúc* của Chủ tịch Hồ Chí Minh, mỗi cán bộ, đảng viên thực hiện tốt những chỉ dẫn ở trên chính là những việc làm thiết thực để tưởng nhớ và biết ơn công lao trời biển của Người và góp phần tích cực vào việc thực hiện thắng lợi cuộc vận động xây dựng, chỉnh đốn Đảng nhằm tăng cường hơn nữa sức chiến đấu và sự đoàn kết nhất trí của Đảng trong giai đoạn hiện nay, như lời Bác dặn: “Toàn Đảng, toàn dân ta đoàn kết phấn đấu, xây dựng một nước Việt Nam hòa bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh, góp phần xứng đáng vào sự nghiệp cách mạng thế giới”⁽²²⁾./.

(1), (2), (7), (8), (9), (11), (12), (14), (20), (21), (22) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, T15, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, H., 2011, tr. 622, 622, 668, 672, 622, 622, 623, 622, 616, 616, 624.

(3), (4), (5), (6) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T5, tr.301, 283, 324, 279.

(10) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T11, tr.603.

(13) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T6, tr.117.

(15) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T7, tr.176.

(16), (19) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T4, tr.65, 65.

(17) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T10, tr.572.

(18) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T9, tr.518.

Building the Clean and Strong Party in Line with President Ho Chi Minh's Will

Abstract: *President Ho Chi Minh bequeathed our Party and people a historical Will, which contained the ideology and sentiment of the great talent. They are the directions for country reconstruction and development; the whole-hearted advice for the Party and people to reach the victory for national independence and socialism. His words about the Party, especially about the development, correction of the Party, the enhancement of Party leadership, etc. are invaluable content, which continue to shed light on the revolution of the party.*